

m a r k b o u r r i e

ISIS

JOCUL MORTII

Martiri, asasinate și fascinație

Traducere din limba engleză de Cristina Ispas

Prefață de Iulian Fota

CORINT
ISTORIE

Capitolul 1

Un adolescent canadian în Siria

*Ucide unul – înspăimântă zece mii.
Sun Tzu^{*}*

Filmulețul, regizat cu atenție, prezintă un tânăr slăbănog, cu părul lung și sârmos și barbă rară, înveșmântat într-o robă neagră, cu niște ruine în fundal, aflate undeva prin Orientul Mijlociu. Pe deasupra robei poartă o vestă de asalt maronie și pe umăr are un AK-47. Camera se fixează pe un simbol ISIS, urmează o scurtă invocare a lui Allah, după care John Maguire – fost student canadian, fost cântăreț de muzică rock-punk – începe să le vorbească celor de-acasă:

O, canadieni! Deși se presupune că sunteți niște oameni educați, se pare că nu sunteți capabili să puneți lucrurile cap la cap și să înțelegeți că asemenea operații, cum a fost cea a fratelui Ahmad Rouleau (Martin Couture-Rouleau) din Montréal, precum și luarea cu asalt a Dealului Parlamentului din Ottawa sunt un răspuns la implicarea voastră în războiul coaliției internaționale împotriva poporului musulman.

Liderii voștri, acei bărbați și femei pe care i-ați ales să vă reprezinte la guvernare, au mers prea departe când s-au implicat

* Sun Tzu (c. 544 î.H. – 496 î.H.) a fost general chinez, autorul cărții *Arta războiului*, o importantă lucrare despre tactici și strategii militare (n. red.).

în războiul global împotriva Statului Islamic. Reprezentanții voștri și liderii voștri au ales în mod benevol să se alăture coaliției internaționale care le-a declarat război musulmanilor. N-ar trebui deci să vă mire că musulmanii lovesc acum acolo unde vă doare cel mai tare – că vă atacă în propria voastră țară – ca replică la actele voastre de agresiune împotriva oamenilor noștri, pe care nu noi le-am provocat.

Nu aveți niciun drept să vă duceți traiul liniștit într-un stat sigur atunci când țara voastră este implicată în asemenea atrocități împotriva oamenilor noștri. Cu cât mai multe bombe veți arunca asupra noastră, cu atât mai mulți musulmani vor înțelege că jihadul împotriva lumii occidentale constituie astăzi, fără nicio umbră de îndoială, o obligație religioasă, de care orice musulman trebuie să se achite.

Videoclipul este filmat în format digital și are o calitate bună. John Maguire apare filmat din unghiuri diferite, toate avantajoase pentru el. În fundal, de asemenea ales cu grijă, apare o clădire ciuruită de gloanțe, cu unul din etajele superioare complet spulberat – poate în urma unui atac aerian al piloților canadieni sau din alte țări occidentale care bombardează ISIS. Un steag mare negru cu ISIS flutură în fața unei moschei splendide, neatinsă de bombe.

Maguire continuă cu amenințările:

Și cu cât mai mulți musulmani trăiesc printre voi, pe care îi oprimați și îi aruncați în închisori, îi spionați și nu-i lăsați să emigreze în Statul Islamic, cu atât mai mult aceștia se vor simți motivați să vă pedepsească propriii cetățeni, la fel cum îi pedepsiiți și voi pe ai noștri. Oamenii voștri vor deveni țintele unor atacuri la întâmplare, la fel cum și voi îi atacați pe oamenii noștri fără discriminare. Și vă avertizez că veți fi pedepsiiți nu numai de mujahedini în viața asta, dar veți primi o pedeapsă mult mai mare în viața viitoare. Toți cei care refuzați

să vă convertiți la Islam și să vă închinați singurului Dumnezeu care există veți arde pentru eternitate în focurile iadului.

În continuare, Maguire încearcă să le explice canadienilor cum un tânăr obișnuit dintr-un mic orașel din Ontario a ajuns în fruntea unei echipe de propagandă a ISIS fără ca nimeni să-i pună cuțitul la gât. În același timp, el încearcă să se prezinte ca un tânăr în deplinătatea facultăților mintale, care a făcut o alegere liberă, inteligentă, și care nu este nicidecum genul de pământău portretizat de obicei de presa occidentală.

Am fost unul dintre voi. Am fost un canadian obișnuit. Am crescut pe terenul de hochei și mi-am petrecut toată adolescența cântând la chitară.

Nu am avut probleme cu legea. Am fost un student silitor, cu medii foarte bune la universitate. Vă întrebați probabil cum am ajuns aici. Și de ce tocmai unul dintre voi se întoarce împotriva voastră? Răspunsul este simplu: am acceptat chemarea adevărată a profeților și a mesagerilor lui Dumnezeu.

Urmează o scurtă prelegere de teologie, apoi camera se fixează din nou pe simbolul ISIS și în prim-plan, apare Maguire care, filmat inițial din profil, se întoarce încet cu fața spre cameră. Vorbește acum despre minoritatea musulmană din Canada, nevoită să facă față presiunilor la care este supusă din cauza religiei, în timp ce încearcă să-și construiască o viață nouă într-o țară necunoscută.

Iar pe voi, musulmanii din Canada, vă întreb: cum puteți să trăiți printre atâția necredincioși, fiind forțați să respectați legile lor nedrepte, mai ales acum când există califatul? Și, mai mult decât atât, cum puteți îndura să trăiți cu ei în pace când liderii lor, care reprezintă voința maselor, duc în același timp o cruciadă împotriva fraților și surorilor voastre musulmane? Conform principiilor islamice, voi trăiți acum într-un

teritoriu de război, într-o țară unde musulmanii sunt oprimați și care participă la un război mondial împotriva musulmanilor. Un musulman nu ar trebui sub nicio formă să trăiască în continuare în Canada sau în SUA sau în Europa de astăzi dacă nu este angajat în lupta pe care o ducem în numele lui Allah. Nu vă lăsați înșelați de politicienii occidentali care susțin că ei nu sunt împotriva Islamului și a musulmanilor, ci numai a terorismului. Este suficient să vedeți ce rămâne în urma bombardamentelor lor. Ei îi atacă pe toți musulmanii, nu numai pe unii. Ați uitat oare că Allah ne-a avertizat că necredincioșii vor încerca să-i suprimă pe credincioși?

După o scurtă pauză, Maguire le expune musulmanilor alegerea pe care o au de făcut:

Hijra [migrația] sau jihadul. Ori vă faceți bagajele și plecați, ori vă confecționați propriile dispozitive explozive. Ori vă cumpărați biletul de avion, ori vă ascuțiți cuțitele. Ori veniți să trăiți în Statul Islamic, după cum dictează legile lui Allah, ori urmați exemplul fratelui Ahmad Rouleau și nu vă temeți de reproșurile celor care nu știu decât să vă acuze.

Filmulețul se termină cu steagul ISIS fluturând impunător în urma lui John Maguire, în timp ce acesta se îndepărtează încet de cameră. Totul seamănă foarte bine cu o reclamă profesionistă. Un muzician canadian ar plăti bani serioși pentru a putea face un astfel de filmuleț, de o asemenea calitate.

Politicienii și presa canadiană au luat în serios acest filmuleț. A fost postat pe YouTube pe 8 decembrie 2014, la numai câteva săptămâni după ce Martin Couture-Rouleau, un alt cetățean canadian convertit la Islam, ucisese un soldat, undeva în apropiere de Montréal. De asemenea, un alt tânăr care redescoperise de curând credința musulmană din copilărie îl împușcase pe Nathan Cirillo, un gardian neînarmat din fața National War

Memorial din Ottawa, după care furase o mașină și intrase cu ea în clădirea Parlamentului.

Unii dintre musulmanii din Canada nu s-au lăsat deloc impresionati de filmulețul lui Maguire. Muhammad Robert Heft, îndrumător al musulmanilor din Toronto și cunoscut critic al mișcărilor extremiste, a spus că, din punctul lui de vedere, este îndoielnic că un astfel de filmuleț de pe YouTube ar putea duce la mai multe atacuri în Canada sau la apariția mai multor tineri precum John Maguire, care să se alăture grupării ISIS. „[Maguire] este atât de naiv și arogant, încât probabil chiar crede că mesajul lui ar putea rezona în inimile musulmanilor din Canada și de pretutindeni. Eu cred însă că acest filmuleț mai mult dăunează decât ajută cauzei lor, pentru că dovedește cât sunt de ignoranți. El susține că ISIS îi sprijină pe sirieni, când, în realitate, gruparea îi ucide pe toți sirienii care nu vor să i se alăture. Așadar, nu este deloc greu să-i demontezi teologia.”

După cum s-a dovedit ulterior, filmulețul cu Maguire a reprezentat singura lui tentativă de a deveni faimos. Câteva săptămâni mai târziu, dacă ar fi să dăm crezare unui anunț făcut de ISIS, acesta a fost ucis într-o confruntare cu luptători kurzi care a avut loc într-un orașel de care majoritatea canadienilor nu au auzit niciodată. Musulmanii care se opun tacticilor teroriste practicate de ISIS avertizaseră deja că, probabil, tânăru era oricum deja sortit morții. Hammad Raza, un student la inginerie de la Universitatea din Ottawa, care îl cunoștea pe Maguire din camera de rugăciuni de la Universitate și se și împrietenise cu el, a întrerupt orice legătură cu acesta după ce și-a dat seama că prietenul lui devenise adeptul unei „ideologii dezgustătoare”: „Probabil că a ucis o mulțime de oameni înainte să sfârșească el însuși ucis. Este regretabil că așa ceva s-a întâmplat. Astfel de oameni sunt ca niște bombe cu ceas umblătoare. Pot exploda oricând.”

Totuși, cum a ajuns un băiat de la un colegiu din Canada să fie vedeta unui videoclip de propagandă al grupării ISIS? Ce l-ar putea determina pe cineva care, cel puțin aparent, duce o viață normală – cântă într-o formație, are calificative bune, joacă hochei din când în când – să-și lase familia și prietenii și să-și vândă toate lucrurile pentru a călători într-una dintre cele mai periculoase părți ale lumii, cu scopul de a se alătura unei organizații care își crucifică și decapitează dușmanii? Și de ce atât de mulți tineri, fie că au fost crescuți în religia musulmană, fie că nu, fac această călătorie pentru a se alătura ISIS? Cazurile de tineri care pleacă de acasă pentru a deveni luptători ISIS au devenit atât de comune, încât *Saturday Night Live* a făcut o parodie cu Dakota Johnson, vedeta din filmul *Fifty Shades of Grey*, care este condusă la aeroport de tatăl ei, unde o așteaptă un grup de luptători înarmați care poartă pe braț banderole cu ISIS.

Starul filmulețului făcut de ISIS – și viitoarea victimă –, John Maguire, a crescut în Kemptville, un orașel situat undeva între capitala Ottawa și fluviul St. Lawrence. Kemptville numără în jur de 3 500 de locuitori, are o singură stradă principală, câteva biserici și puține școli. Kemptville se află în apropierea Canalului Rideau, una dintre cele mai populare zone de agrement din regiune. Există și un pod care traversează fluviul St. Lawrence, către nordul statului New York, care se află la nu mai mult de douăzeci de minute de mers cu mașina de localitate. Kemptville este un loc drăguț, unul dintre zecile de orașele din sudul statului Ontario care atrag mulți oameni dornici să își petreacă cât mai mult timp în aer liber sau care detestă viața de la oraș.

John nu a avut o copilărie prea liniștită. Tatăl său, Peter, era mecanic, iar în timpul liber obișnuia să cânte cu o trupă într-un garaj. Peter avea o viziune destul de neconvențională

asupra politicii și evenimentelor curente. Prietenii lui Peter Maguire le-au spus reporterilor că acesta era convins că evenimentele din 11 septembrie erau o lucrătură din interior și că toată povestea cu Holocaustul nu era decât o farsă. Peter și Patricia Earl începuseră să se certe aprig încă de pe vremea când John era foarte mic. În 2003, când acesta avea 12 ani, cei doi au divorțat, iar copilul a rămas să locuiască cu tatăl. Ceea ce n-a fost chiar atât de rău. Peter nu câștiga foarte mulți bani, dar destul încât să-i poată cumpăra fiului său echipament de hochei și, mai târziu, o bicicletă pentru motocros.

În liceu, prietenii lui John îl porecleau „JMag”. Acesta se îmbrăca la fel ca un puști de la oraș (cel puțin așa considerau adolescenții din Kemptville) și cânta în trupe de punk-rock și hip-hop; cânta inclusiv rock clasic și pop (una dintre trupele sale favorite era Marky Mark and the Funky Bunch, o formație destul de faimoasă înainte ca Maguire să se nască). Se ținea departe de băutură și droguri, chiar și atunci când cânta alături de colegii de trupă, care și ei erau destul de cuminiți. Massey, unul dintre colegii lui Maguire din trupa The Shackles, a devenit mai târziu pastor creștin în Kemptville. El și-a amintit că prietenul lui punea tot timpul întrebări despre credință, dar că avea convingeri destul de simpliste, superficiale, și că de multe ori înțelegea lucrurile pe dos. „Era clar că nu știa nimic despre Dumnezeu.” De asemenea, nu-i povestea niciodată lui Massey despre problemele de acasă. „Prefera să nu vorbească despre lucrurile care erau cu adevărat importante pentru el sau care îl frământau.”

La un moment dat, Massey și Maguire au avut mici probleme la școală, unele abateri în urma cărora au fost dați afară de la câteva ore. În general însă, oamenii și-au amintit că erau doi puști isteți. În trupa de punk-rock cântau mai mult din dorința de a epata, iar lui Maguire îi plăcea adesea să glumească despre asta.

„Cea mai punkistă chestie pe care o spuneau era «Anarhieeee, tipule!», și-a amintit Evan Massey, iar John „obișnuia să facă mișto de chestia asta aproape zilnic”.

Maguire era un tip extravertit. În afară de trupele în care cânta, se mai oferise să citească anunțurile de dimineață la radioul școlii. Le presăra cu glume și râdea de directorul școlii că nu se ridică în picioare la intonarea imnului național. Investea multă energie în tot ce făcea, învăța bine și își câștigase reputația de puști ager la minte, care avea toate șansele să reușească în viață. Un alt coleg din facultate și l-a amintit drept „un tip inteligent, cu o voință puternică” și „cu o gândire originală”, adăugând că „într-un fel poate că era de așteptat ca, odată ce a luat contact cu acea lume [ISIS], să meargă până la capăt”.

În momentul în care a apărut acel filmuleț făcut de ISIS, prietenii lui John, în special cei din Kemptville, nu l-au recunoscut pe Maguire, cel alături de care crescuseră. Unul dintre foștii prieteni chiar a spus că „nimic din ce aud acum despre el nu pare să aibă vreo legătură cu acel JMag pe care l-am cunoscut eu în liceu. Niciodată n-am remarcat la el un comportament care să trădeze asemenea ură împotriva unor grupuri religioase sau sociale... M-am întristat când am auzit despre înclinațiile lui recente spre extremism. Sunt multe lucruri pe care aș putea să le spun, dar de fapt nu cred că va mai scăpa vreodată [viu] din Siria”².

Indiferent ce l-ar fi putut împinge pe Maguire să ia legătura cu un grup de luptători islamisti, este clar că nu a făcut-o sub un impuls de moment. Cel mai probabil și-a petrecut luni întregi studiind despre această religie, citind Coranul și discutând on-line cu tot felul de oameni care luau Islamul în serios.

Luke Lavictoire, un prieten de-ai lui Maguire, a povestit că acesta obișnuia să se documenteze temeinic despre orice. „Îi place să pună o mulțime de întrebări. Este inteligent și nu

poate fi ușor dus de nas sau manipulat. Este genul care se asigură că înțelege exact despre ce e vorba înainte de a face ceva drastic.” Maguire era „ambitios” și convins că se născuse cu o misiune. „Voia să facă ceva cu viața lui.” Alți colegi de clasă au povestit că îl vedeau „făcând lucruri mărețe”.

Fiind un tip care se implica și punea multă pasiune în tot ce făcea, fetele îl considerau un pic cam ciudat. O fostă colegă de clasă de la Liceul North Greenville din Kemptville a povestit că el nu „a avut niciodată vreo prietenă. Umbla numai cu punkerii din clasa lui. Mie mi se părea un tip destul de straniu, o persoană dificilă”.

În primii ani de liceu, Maguire încă juca hochei și cânta. Nu era un sportiv talentat, dar avea viteză și forță. Una peste alta, părea un puști canadian obișnuit, cu o copilărie și adolescență normale. Însă nimeni nu știa ce se întâmpla cu adevărat în sufletul lui.

Problemele au început când Maguire avea șaptesprezece ani. Nu prea își mai vedea mama, parțial și din cauza tatălui său, care se străduia din răspuțeri să-l monteze împotriva ei. Când însă, brusc, tatăl său s-a hotărât să se recăsătorească și să se mute în Rusia, unde urma să predea engleză, John a refuzat să-l însoțească. O vreme a încercat să stea cu mama lui, dar lucrurile n-au mers prea bine, așa că s-a mutat în Ottawa, unde a locuit cu bunica lui. Tatăl a dispărut din viața lui John.

Când și-a dat seama că nu putea trăi cu mama lui, Maguire s-a grăbit să plece din Kemptville. „Practic și-a luat rămas-bun de la toată lumea pe Facebook și a dispărut. Nu ne-a spus niciodată care a fost motivul”, a povestit un prieten după apariția filmulețului ISIS cu Maguire.

O femeie care a lucrat o vreme cu el la un magazin de cartier, „The Independent”, când Maguire locuia în apropiere cu bunica, și-a amintit prin ce schimbări a trecut tânărul în acea perioadă.

„Era timid, dar cerșea întotdeauna atenție”, și-a amintit ea. „Era foarte drăguț și amabil. Nu cred că avea intenții rele. Se învârteau pe-acolo câțiva tipi cam dubioși, dar el nu era așa. Era atent, timid, dornic să-și facă prieteni. Era ca un copil. Dacă nu-i acordam suficientă atenție, atunci făcea în așa fel încât până la urmă o primea. De multe ori nimerea în toiul unei conversații și nu se sfia să intervină și el. Era modul lui de a cere confirmarea că era văzut ca prieten. Așa mi-l amintesc: căutând mereu să se facă acceptat de ceilalți.”

Femeia, crescută în religia musulmană, a fost surprinsă să audă că Maguire se convertise la Islam. „Cineva a venit la mine într-o cafenea și mi-a povestit de convertirea lui. I-am trimis atunci un mesaj pe Facebook și l-am întrebat de ce o făcuse. Mi-a răspuns că fusese inițiat [de un coleg de muncă], după care devenise curios să afle mai multe despre rugăciuni și post.”

Nu reiese foarte clar din povestea de mai sus dacă Maguire a fost recrutat de aceiași oameni care l-au convertit sau dacă a fost recrutat pur și simplu de unul dintre numeroșii propagandiști islamiști de pe internet. Fiecare dintre grupurile de canadieni despre care se știe că au părăsit țara pentru a se alătura ISIS au avut cel puțin un recrutor cunoscut care i-a adus laolaltă. Asemenea recrutori nu erau însă propriu-zis agenți ISIS, ci pur și simplu niște tipi care legaseră legături puternice cu oameni din Orientul Mijlociu. În numai câțiva ani, Maguire devenise nu numai un adept al cauzei ISIS, ci și recrutor, căutând potențiali luptători ISIS printre musulmani – din naștere sau convertiți – în Montréal și Ottawa.

Fosta colegă de muncă l-a revăzut pe Maguire când acesta era în ultimul an de facultate. Erau amândoi studenți la Universitatea din Ottawa, dar nu erau colegi de an, așa că femeia nu-l prea văzuse prin campus. În schimb, avea să afle în curând de convertirea lui la Islam, imediat după terminarea liceului.

„La Universitatea din Ottawa, în luna martie a fiecărui an avea loc un eveniment care se numea Săptămâna Islamului. Maguire se afla la unul dintre pupitre, de unde le explica oamenilor despre Islam. Mi-a povestit că se schimbase mult de când se convertise. Era convins că devenise o persoană mai bună, dar îi era frică să le spună bunicilor despre asta. Când își lăsase barba să crească, îi spusese bunicii că și Iisus avea una, iar când se întâmpla ca ea să gătească porc, găsea o scuză ca să evite cina din seara respectivă. Îi era destul de greu să se mai ascundă.”

Prietenii lui John, chiar și aceia care erau convertiți la Islam, l-au simțit distant și secretos după ce acesta s-a întors din California, unde studiasse economia afacerilor timp de un an. Era fascinat de discursurile on-line ale lui Anwar al-Awlaki, un militant musulman născut în SUA care își atrăsese o mulțime de adepți din rândul vorbitorilor de limbă engleză convertiți la Islam, propovăduindu-le o variantă extremistă a acestuia, într-o engleză simplă și antrenantă. Al-Awlaki devenise propagandist pentru al-Qaida și alte grupări jihadiste în timp ce se ascundea în Yemen. A fost ucis de o dronă americană – fiind primul american care a fost ținta unui astfel de atac, aprobat de însuși președintele american Barack Obama –, dar nu înainte ca mesajul său să inspire o mulțime de teroriști nord-americani, printre care și pe frații Țarnaev, care au plasat bombe pe traseul participanților la Maratonul de la Boston, din 2013. Maiorul Nidal Hasan, autorul masacrului de la Fort Hood, Texas, din 2009, era și el un fan, la fel ca și cei din așa-zisa celulă teroristă Toronto 18, precum și mulți alți canadieni plecați să lupte în Orientul Mijlociu, fie pentru ISIS, fie pentru gruparea jihadistă rivală al-Nusra.

Stephane Pressault, o cunoștință care obișnuia să se roage cu Maguire la Universitatea din Ottawa, a povestit că acesta nu lăsa pe nimeni să se apropie prea mult de el: „Avea relații

destul de superficiale cu oamenii”. Prietenia dintre cei doi s-a stricat după plecarea lui Maguire în Siria. Pressault, care nu era deloc interesat de extremism, a scris un articol într-un ziar local despre ceea ce el numea „tragedia” morții lui Damian Clairmont, un canadian din Calgary convertit la Islam și ucis în timp ce lupta alături de jihadiști în Siria.

Adam Gilani, fost președinte al Asociației Studenților Musulmani de la Universitatea din Ottawa, a povestit că nicio persoană din organizație nu putea spune că-l cunoscuse prea bine pe Maguire. Acesta nu povestise nimănui din grupul lui de prieteni musulmani de la universitate despre planul de a se alătura grupării ISIS și nici despre cercul său de prieteni extremiști. La fel ca toată lumea, prietenii lui Maguire de la universitate au aflat despre decizia acestuia de a se alătura ISIS după postarea filmulețului pe YouTube.

Aparent, Maguire a știut să-și ascundă foarte bine atât traumele din copilărie, cât și planul său de a se alătura grupării islamiste. „Nu s-a dat de gol prin absolut nimic, ceea ce ne îngrijorează cel mai mult”, a povestit Gilani. „Era un tip izolat, care căuta să afle niște răspunsuri de la persoanele greșite. Noi [musulmanii] avem o responsabilitate să ne asigurăm că ajungem la inimile tuturor acestor însingurați.”³ ISIS acordă o atenție specială recrutării de luptători străini. Și a avut succes. Cea mai bună comparație pe care ne-o oferă istoria recentă este aceea cu Spania Republicană de la sfârșitul anilor 1930, unde guvernul de stânga a recrutat tineri din tot restul Europei și din America de Nord, cu scopul de a înnăbuși o revoltă sprijinită de Hitler și Mussolini. Fasciștii comandați de Francisco Franco au câștigat până la urmă acel război, dar cei care au fost immortalizați ca martiri și eroi au fost militanții sindicaliști, care erau muncitori și studenți angajați în luptă de partea republicanilor de stânga.

Așa-zisul Stat Islamic, autoproclamat califat, are nevoie de oameni. ISIS are nevoie de bărbați care să lupte și să governeze teritoriile ocupate. Recrutează inclusiv femei tinere, pentru a deveni soțiile luptătorilor, după care se stabilesc în teritoriile ocupate de ISIS și întemeiază familii. Luptătorii străini servesc și scopurilor propagandistice ale organizației, jucând un rol important în războiul psihologic. În primul rând, ISIS îi folosește pentru a dovedi că Islamul este mult mai atrăgător decât cultura materialistă occidentală. ISIS nu este o mișcare de insurgență născută în Irak și Siria, chiar dacă majoritatea luptătorilor provin din această regiune. Mai corect spus, ISIS este o organizație mixtă de jihadiști provenind din Orientul Mijlociu, Afghanistan, Pakistan, fosta Uniune Sovietică, Balcani, Africa de Nord și de Vest, care încearcă să-și impună regulile și valorile pe un teritoriu cât mai vast, indiferent de credințele religioase sau politice ale localnicilor. Extinderea este obligatorie pentru supraviețuirea organizației. Colonizarea face parte din ideologia ISIS. La fel și violul, sclavia, tortura și genocidul.

Numărul estimativ de canadieni care luptă astăzi alături de armata ISIS variază undeva între 60 și 150. Cercetători, jurnaliști și membri ai serviciilor secrete canadiene încearcă să le ia urma și să-i identifice printre cei douăzeci până la treizeci de mii de străini care luptă în prezent în Siria și nordul Irakului – cam jumătate din armata ISIS. Unii dintre ei, precum Maguire, nu se sfiesc să-și arate fața în filmulețe sau în discuții cu jurnaliștii sau diverși cercetători pe Twitter. Cei mai mulți, însă, s-au alăturat ISIS în tăcere. Șansele sunt foarte mari ca ei să nu se mai întoarcă niciodată. Străinii care luptă alături de ISIS, în special occidentalii, mor de obicei foarte repede.

În cazul în care ISIS nu i-a înscenat moartea, posibilitate pe care Interpolul nu a eliminat-o încă, John Maguire a fost unul dintre acei străini care au murit la puțin timp după ce s-au alăturat cauzei.

În decembrie 2012, Maguire a părăsit Canada pentru Siria. Cu toate că pașaportul său fusese invalidat de guvernul canadian⁴, acesta a reușit totuși să iasă din țară și să ajungă în Orientul Mijlociu. Probabil că a intrat în Siria prin Turcia, granița dintre cele două țări fiind mai permisivă având în vedere relația complexă a Turciei cu ISIS. Ambele părți îi au dușmani pe kurzi, al căror teritoriu se întinde de-a lungul graniței nordice a Siriei, graniței sudice a Turciei, graniței nordice a Irakului și pe o mică porțiune din granița cu Iranul.

Accesul spre o zonă de război era mai ușor în acea perioadă. Economii dinainte de război ale Siriei nordice și Turciei sudice erau puternic integrate, iar granița dintre ele fusese întotdeauna destul de permisivă. De asemenea, Turcia era interesată în răsturnarea – sau cel puțin destabilizarea – regimului Assad din Siria, aspirând să devină o putere la nivel regional. Între timp însă, întărirea regimului kurzilor a speriat Turcia, care caută să-și consolideze puterea în provinciile sudice. Se presupune că Maguire a fost nevoit să dea o mică șpagă poliției de frontieră pentru a putea ieși din Turcia.

De asemenea, se pare că el nu a plecat singur. Poliția crede că Maguire a făcut parte dintr-un grup de extremiști din Ottawa. Printre membrii săi se număra și Awso Peshdary, un student de la Colegiul Algonquin și lider musulman al campusului, despre care Poliția Regală Canadiană Călare [PRCC] crede că i-ar fi împrumutat lui Maguire banii de drum. Când s-a alăturat armatei ISIS, Maguire și-a schimbat numele – adică și-a luat un *nom de guerre* – în Yahya. Cu ani în urmă, când părăsise

Kemptville în mare grabă, rupsese orice relație cu prietenii săi; de data aceasta a păstrat legătura cu cei de-acasă. Scria frecvent pe rețelele de socializare – Twitter și Facebook –, numele său fiind destul de familiar pentru unii reporteri din Canada și din țările occidentale, care urmăreau anunțurile puse de ISIS pe internet. Pe Facebook, Maguire a scris: „Răul este răspândit în cultura canadiană, homosexualitatea, lascivitatea și adulterul sunt în general acceptate, drogurile și alcoolul sunt la îndemâna tuturor și considerate pe scară largă drept lucruri «normale», femeile și bărbații se îmbracă adesea inadecvat, iar muzica se aude peste tot în spațiile publice”.

Stewart Bell, un reporter la *National Post* care a scris mult despre terorism și a încercat să ia urma jihadiștilor canadieni, a vorbit de mai multe ori cu Maguire pe rețelele de socializare, în vara lui 2014. Acesta a reușit să-l localizeze pe fostul student exact în momentul în care atrocitățile comise de ISIS și noile teritorii cucerite erau din ce în ce mai mult în atenția presei occidentale. Bell a spus că Maguire numea Canada o țară „malefică” și spunea că toți creștinii trebuie să se convertească sau, dacă nu voiau, „să se pregătească să vadă tăișul sabiei”. Bell l-a întrebat dacă este de partea Statului Islamic, iar Maguire i-a răspuns: „Nu există Statul Islamic, există Califatul Islamic”.

Maguire i-a mai spus lui Bell că toți musulmanii din Canada ar trebui „să urască această țară în numele lui Allah”, dat fiind că ea se număra printre cele care „le acordă o mână de ajutor dușmanilor Islamului”, adică Israel și SUA, și sprijină „războiul împotriva musulmanilor din Afghanistan”.

Maguire i-a mai dezvăluit că nu încercase niciodată să obțină ajutor de la părinții săi pentru plecarea în Siria. De fapt, nu le spusese nimic nici bunicilor lui. Aceștia aflaseră veștile proaste dintr-un bilețel lăsat de el în camera lui. Jihadul era

„obligatoriu” și „copiii trebuiau să plece și să se alătore jehadului, indiferent ce spuneau părinții lor”. Pentru a-l mulțumi pe Dumnezeu, „oricine trebuia să sacrifice tot ce avea în Vest și să înfăptuiască *hijra*, pentru a se muta în teritoriile jehadului.”⁵

După ce filmulețul cu Maguire a apărut pe YouTube, protagonistul și-a închis contul de Facebook, dar a putut fi în continuare contactat destul de ușor. ISIS l-a folosit pentru a-și face propagandă pe rețelele de socializare.

Maguire nu a fost însă singurul „jihadist” care a apărut în astfel de filmulețe amenințătoare la adresa Canadei, la fel cum nici ISIS nu a fost singura organizație de acest fel care a făcut asemenea filmulețe. Nasser bin Ali al-Ansi, unul dintre liderii grupării al-Qaida din Yemen, în Peninsula Arabică, a postat un videoclip prin care își îndemna susținătorii să se angajeze în propriile atacuri teroriste de „lupi singuratici” pe teritoriul Canadei, pe care o socotea drept una dintre „țările occidentale care se luptă cu Islamul”, după ce au pornit o „adevărată cruciadă”.⁶ Și nu era singurul canadian care lupta alături de – sau împotriva – ISIS. Unul dintre comandanții din orașul Rakka, aflat sub ocupație ISIS, își spunea Abu Mohhamed al-Kanadi, în traducere: „tatăl lui Mohammed, canadianul”. Localnicii îl considerau „unul dintre prinții sau emirii” din această regiune. Într-unul dintre filmulețele ISIS, un jihadist din Québec și-a dat foc la pașaportul canadian în fața camerei de filmat, după care l-a ciuruit cu gloanțe.

În ultimele luni din 2014, Maguire s-a aflat printre soldații ISIS care încercau să cucerească orașul kurd Kobani. Orașul, situat în nordul Siriei, era de câteva luni sub asediul luptelor. În toamnă ISIS ocupase toate satele din jur, după care, în octombrie, atacase Kobani, principalul oraș din regiune. În jur de 400 000 de oameni, majoritatea kurzi, au părăsit orașul și satele

din apropiere, refugiindu-se în Turcia. În urma lor au rămas mor-mane de moloz, urmare a atacurilor de artilerie, a bombardamentelor aeriene și a atentatelor sinucigașe cu bombe. Civiii care au părăsit regiunea au fost supuși unor tratamente oribile. Un reporter de la *Vice* care a scris despre luptele din oraș a descris Kobani drept un „Stalingrad al zilelor noastre”. Timp de patru luni, în toamna și iarna lui 2014–2015, ISIS a atacat orașul kurd reușind să ocupe anumite părți, dar niciodată să-l cucerească în întregime. De fiecare dată când un nou atac al ISIS eșua, islamiiștii reușeau să deturneze atenția lumii de la înfrângere postând pe internet imagini terifiante cu atrocitățile comise. În iarna anului 2015, luptătorii ISIS au fost izgoniți din satele din jurul orașului Kobani, dar în vara următoare s-au întors pentru un nou asalt, izgonind și mai mulți localnici. Kobani și întreaga regiune au rămas pustiite, localnicii fiind fie morți, fie plecați. Printre cei nevoiți să fugă din oraș s-a numărat și Aylan Kurdi, un băiețel de trei ani care s-a înecat, împreună cu mama și fratele său mai mare, în timp ce încerca să ajungă pe insula grecească Kos. O fotografie cu băiețelul mort, îmbrăcat într-o pereche de pantaloni scurți roșii, un tricou și teniși, întins pe nisipul de pe plaja turcească, a șocat întreaga lume în vara lui 2015.⁷

În ciuda distrugerilor și a vărsării de sânge, Maguire nu a părut niciodată că pune câtuși de puțin la îndoială cauza la care se raliase. Jurnalista Michelle Shephard, de la *Toronto Star*, unul dintre cei mai buni corespondenți canadieni pe teme de afaceri externe, a reușit să dea de cineva care îl cunoscuse pe Maguire în Orientul Mijlociu. Ahmed, un tânăr de douăzeci și doi de ani, care lucra pentru ISIS, fiind responsabil de relațiile cu presa, îl întâlnise pe Maguire în Rakka, în Siria, la paisprezece luni după ce acesta părăsise Canada. Ahmed încerca la

acea vreme să plece din grupare, în timp ce Maguire voia să intre. Ahmed simțea că ISIS încerca să-i spele creierul și era îngrijorat că avea să sfârșească la fel ca doi dintre prietenii săi, care, fiind acuzați de spionaj, au fost uciși de ISIS. „Părea fericit atunci când l-am întâlnit. Era înconjurat de copii, cu care făcea tot felul de glume.” Nu părea să fi fost îndobitocit de ISIS. La un moment dat, Maguire îl prinsese pe Ahmed fumând o țigară, dar nu-l pârâse.⁸

În primăvara lui 2014, Maguire s-a logodit cu o tânără pe nume Hedeal. A invitat-o la nuntă și pe mama sa, însă aceasta nu a reușit să ajungă, având în vedere că o asemenea călătorie nu era una ușoară. Femeia se recăsătorise, iar John își avertizase tatăl vitreg că „vei arde pentru totdeauna în flăcările Iadului”⁹.

Apoi, după ce a apărut în acel filmuleț și a lăudat atacul care avusese loc asupra clădirii Parlamentului din Canada, Maguire s-a întors să lupte în Kobani. Potrivit unui cont de Twitter afiliat ISIS, Maguire a fost ucis acolo în timpul luptelor din ianuarie 2015. Bombardamentele aeriene ale coaliției răvășiseră adăposturile ISIS și distruseră o bună parte din provizii. Unitățile Populare de Protecție kurde (YPG), care includeau atât soldați bărbați, cât și femei, alături de forțele Armatei Siriene Libere, au atacat Kobani și au izgonit ISIS din teritoriul ocupat. Maguire a fost ucis în timpul contraatacului.